Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA

(1990. gada 26. jūnijs),

ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importu

(90/429/EEK)

(OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Lēmums 1999/608/EK (1999. gada 10. septembris)	L 242	20	14.9.1999.
►**M2**	Komisijas Lēmums 2000/39/EK (1999. gada 16. decembris)	L 13	21	19.1.2000.
►**M3**	Padomes Regula (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis)	L 122	1	16.5.2003.
►**M4**	Padomes Direktīva 2008/73/EK (2008. gada 15. jūlijs)	L 219	40	14.8.2008.

Grozīta ar:

►**A1**	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	21	29.8.1994.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA

(1990. gada 26. jūnijs),

ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importu

(90/429/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā noteikumi saistībā ar dzīvnieku veselības problēmām Kopienas iekšējā liellopu un cūku tirdzniecībā ir doti Direktīvā 64/432/EEK ([4]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/360/EEK ([5]), tā kā turklāt Direktīva 72/462/EEK ([6]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/227/EEK ([7]), ietver noteikumus par veterinārās pārbaudes problēmām, ar kurām jāsastopas, ievedot liellopus un cūkas no trešām valstīm;

tā kā iepriekš minētie noteikumi ir nodrošinājuši attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām un to importu Kopienā no trešām valstīm to, ka izcelsmes valsts garantē dzīvnieku veselības kritēriju izpildi, lai reāli samazinātu dzīvnieku slimību izplatības risku, tā kā spermas tirdzniecības gadījumā zināms šādu slimību izplatības risks tomēr pastāv;

tā kā, ievērojot Kopienas politiku, kas vērsta to, lai saskaņotu valstu noteikumus par dzīvnieku veselību attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dzīvniekiem un dzīvnieku produktiem, tagad jāizveido saskaņota sistēma Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar cūku spermu un tās importam Kopienā;

tā kā attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar spermu, dalībvalstij, kurā šo spermu iegūst, būtu jāuzliek par pienākumu nodrošināt, ka šādu spermu iegūst un apstrādā apstiprinātos un uzraudzītos spermas ieguves centros, ka tā ir iegūta no dzīvniekiem, kuru veselības statuss izslēdz dzīvnieku slimības izplatību, ka to iegūst, apstrādā, uzglabā un pārvadā saskaņā ar noteikumiem, kuri saglabā tās veselības statusu, un ka tai līdzi, pārvedot uz galamērķa valsti, ir veterinārais sertifikāts, lai nodrošinātu šā pienākuma izpildi;

tā kā atšķirības Kopienas valstīs īstenotajā politikā attiecībā uz vakcināciju pret dažām slimībām attaisno laika ziņā ierobežotu atkāpju saglabāšanu, atļaujot attiecībā uz šīm slimībām dalībvalstu prasības papildu aizsardzībai pret šīm slimībām;

tā kā spermas importam Kopienā no trešām valstīm būtu jāizveido trešo valstu saraksts, ņemot vērā dzīvnieku veselības kritērijus; tā kā neatkarīgi no šāda saraksta dalībvalstīm būtu jāatļauj ievest spermu tikai no

([1]) OV C 267, 6.10.1983., 5. lpp.
([2]) OV C 342, 19.12.1983., 11. lpp.
([3]) OV C 140, 28.5.1984., 6. lpp.
([4]) OV 121, 29.7.1964., 1977/64. lpp.
([5]) OV L 153, 6.6.1989., 29. lpp.
([6]) OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp.
([7]) OV L 93, 6.4.1989., 25. lpp.

▼B

spermas ieguves centriem, kuri atbilst noteiktiem standartiem un kuri ir oficiālā uzraudzībā; tā kā turklāt attiecībā uz šajā sarakstā iekļautajām valstīm būtu jāparedz situācijai atbilstošas īpašas dzīvnieku veselības prasības; tā kā jābūt iespējai veikt pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos par atbilstību šiem standartiem;

tā kā Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīvā 89/662/EEK par veterinārām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā nolūkā pilnveidot iekšējo tirgu ([1]) paredzētie pārbaužu noteikumi un procedūras būtu jāpaplašina, attiecinot uz šo direktīvu;

tā kā, lai novērstu noteiktu lipīgu slimību pārnešanu, importa pārbaudes būtu jāveic, kad spermas partija ir ievesta Kopienas teritorijā, izņemot ārējā tranzīta gadījumu;

tā kā dalībvalstij būtu jāļauj veikt ārkārtas pasākumus lipīgas slimības uzliesmošanas gadījumā citā dalībvalstī vai trešā valstī; tā ar šādām slimībām saistīti draudi un vajadzīgie aizsardzības pasākumi būtu jāizvērtē tādā pašā veidā visā Kopienā; tā kā šajā nolūkā Pastāvīgajai veterinārijas komitejai būtu jāierosina Kopienas ārkārtas procedūra, saskaņā ar kuru ir jāveic vajadzīgie pasākumi;

tā kā Komisijai būtu jāuztic veikt noteiktus pasākumus, lai īstenotu šo direktīvu; tā kā šajā nolūkā būtu jānosaka procedūra Komisijas un dalībvalstu ciešai un efektīvai sadarbībai Pastāvīgajā veterinārajā komitejā;

tā kā šī direktīva neattiecas uz tirdzniecību ar spermu, kura iegūta pirms datuma, kad dalībvalstīm tā jāievēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Šī direktīva nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importam no trešām valstīm.

2. pants

Šajā direktīvā pēc vajadzības piemēro Direktīvas 64/432/EEK, 72/462/EEK, 80/407/EEK ([2]) un 90/425/EEK ([3]) 2. pantā ietvertās definīcijas.

Turklāt "sperma" ir cūku sugas dzīvnieka sēkla nemainītā veidā, sagatavota vai atšķaidīta.

II NODAĻA

Kopienas iekšējā tirdzniecība

3. pants

Katra dalībvalsts nodrošina, lai tirdzniecībai būtu paredzēta tikai tāda sperma, kas atbilst šādiem vispārējiem nosacījumiem:

([1]) OV L 395, 31.12.1989., 13. lpp.
([2]) OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.
([3]) Skat. OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.

▼B

a) tai jābūt iegūtai un apstrādātai mākslīgās apsēklošanas nolūkā, ieguves centros, kuri Kopienas iekšējai tirdzniecībai ir apstiprināti dzīvnieku veselības aspektā saskaņā ar 5. panta 1. punktu;

b) tai ir jābūt iegūtai no cūku sugu mājdzīvniekiem, kuru veselības statuss atbilst B pielikumam;

c) tā ir jāiegūst, jāapstrādā, jāuzglabā un jāpārvadā saskaņā ar A un C pielikumu.

4. pants

1. Līdz 1992. gada 31. decembrim dalībvalstis, kuru visos ieguves centros atrodas tikai dzīvnieki, kuri nav vakcinēti pret Aujeski slimību un kuriem ir negatīva reakcija uz seruma neitralizācijas testu vai *ELISA* testu Aujeski slimībai, saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem:

— drīkst nepieņemt savā teritorijā spermu no ieguves centriem, kuriem nav šāda statusa,

— nedrīkst aizliegt spermas pieņemšanu no kuiļiem, kuri ir vakcinēti ieguves centrā ar GI inaktivēto vakcīnu, ar noteikumu, ka:

  — šāda vakcinācija ir veikta tikai tiem kuiļiem, kuri bija seruma negatīvi attiecībā uz Aujeski slimības vīrusu,

  — seroloģiskās pārbaudes, kas izdarītas, agrākais, trīs nedēļas pēc šādu kuiļu vakcinācijas, neliecina par šīs slimības vīrusa ierosināto antivielu klātbūtni.

    Šajā gadījumā spermas paraugam no dienā iegūtās spermas, kas paredzēta tirdzniecībai, drīkst veikt vīrusa izolācijas testu galamērķa dalībvalsts apstiprinātā laboratorijā.

    Šā punkta noteikumi nestājas spēkā līdz brīdim, kad Komisija pēc Pastāvīgās veterinārijas komitejas atzinuma saskaņā ar 18. pantu ne vēlāk kā 1991. gada 1. jūlijā ir noteikusi protokolus testiem, kas lietojami šīm pārbaudēm, jo īpaši saistībā ar centrā veicamo testu biežumu, vīrusa izolācijas testiem un GI inaktivētās vakcīnas efektivitāti un drošumu.

2. Saskaņā ar 18. pantā minēto procedūru drīkst pieņemt lēmumu par 1. punkta noteikumu attiecināšanu uz dalībvalsts teritorijas daļu, ja visos savākšanas centros šajā daļā ir tikai tādi dzīvnieki, kuriem ir negatīva reakcija uz seruma neitralizācijas testu un *ELISA* testu Aujeski slimībai.

3. Padome līdz 1992. gada 31. decembrim pārskata šo pantu, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kas papildināts ar priekšlikumiem.

5. pants

1. Dalībvalsts, kurs teritorijā atrodas spermas ieguves centrs, nodrošina, lai apstiprinājumu, ko paredz 3. panta a) punkts, piešķirtu tikai tad, ja tas atbilst A pielikuma nosacījumiem un ir ievēroti citi šās direktīvas noteikumi.

Dalībvalsts arī nodrošina, lai šo noteikumu ievērošanu uzraudzītu valsts pilnvarots veterinārārsts. Valsts pilnvarotais veterinārārsts ierosina anulēt apstiprinājumu, ja vairs netiek ievērots viens vai vairāki noteikumi.

▼M4

2. Visus spermas savākšanas centrus reģistrē, katram centram piešķirot veterināro reģistrācijas numuru.

Visas dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina spermas savākšanas centru sarakstu ar to veterinārās reģistrācijas numuriem un šo sarakstu dara pieejamu pārējām dalībvalstīm un sabiedrībai.

▼B

3. Vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

6. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai katrai spermas partijai līdzi būtu veselības sertifikāts, kuru atbilstoši paraugam D pielikumā sastāda ieguves dalībvalsts pilnvarots veterinārārsts.

Šis sertifikāts:

a) ir sastādāms vismaz vienā no ieguves dalībvalsts oficiālajām valodām un vienā no galamērķa dalībvalsts oficiālajām valodām;

b) tā oriģināls ir pie partijas līdz tās galamērķim;

c) ir sastādāms uz vienas papīra lapas;

d) ir izsniedzams vienam saņēmējam.

2. Galamērķa dalībvalsts drīkst papildus Direktīvas 90/425/EEK 8. pantā paredzētajiem pasākumiem veikt vajadzīgos pasākumus, tai skaitā uzglabāšanu karantīnā ar noteikumu, ka tas neietekmē spermas dzīvotspēju, lai iegūtu drošu apstiprinājumu gadījumos, kad ir aizdomas par to, ka sperma ir inficēta ar patogēniem organismiem.

III NODAĻA

Imports no trešām valstīm

7. pants

1. Dalībvalsts var atļaut spermas ievešanu tikai no tām trešām valstīm, kuras minētas sarakstā, kas izveidots saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru. Šo sarakstu var papildināt vai grozīt saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā.

2. Pieņemot lēmumu par to, vai trešo valsti vai tās daļu var iekļaut 1. punktā minētajā sarakstā, jo īpaši jāievēro:

a) lauksaimniecības dzīvnieku, citu mājdzīvnieku un savvaļas dzīvnieku veselības stāvoklis šajā valstī, īpaši ņemot vērā eksotiskās dzīvnieku slimības, kā arī vides veselības stāvoklis šajā valstī, kas varētu apdraudēt dzīvnieku veselību dalībvalstīs;

b) trešās valsts sniegtās informācijas regularitāte un ātrums attiecībā uz to lipīgo dzīvnieku slimību esamību, kas pārnēsājamas ar spermu, jo īpaši Starptautiskā epizootisko slimību biroja A un B sarakstā minēto slimību esamību tās teritorijā;

c) trešās valsts noteikumi par dzīvnieku slimību profilaksi un kontroli;

d) veterināro dienestu struktūra trešā valstī un to pilnvaras;

e) lipīgo dzīvnieku slimību profilakses un kontroles pasākumu organizācija un īstenošana; un

f) garantijas, kādas šī valsts var dot attiecībā uz šīs direktīvas izpildi.

3. Sarakstu, kas minēts 1. punktā, un visus tā grozījumus publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

▼M4

8. pants

1. Dalībvalstis atļauj tikai tādas spermas importu, kura nosūtīta no spermas savākšanas centra vienā no trešām valstīm, kuras norādītas 7. pantā minētajā sarakstā, un par kuru attiecīgās trešās valsts kompetentā iestāde var garantēt, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

▼M4

a) tas atbilst nosacījumiem:

i) kas paredzēti A pielikuma I nodaļā spermas savākšanas centru apstiprināšanai;

ii) kas saistīti ar minētā pielikuma II nodaļā paredzēto šādu centru pārraudzību;

b) to ir oficiāli apstiprinājušas trešās valsts kompetentās iestādes eksportam uz Kopienu;

c) tas atrodas centra veterinārārsta uzraudzībā;

d) vismaz divas reizes gadā to pārbauda attiecīgajā trešā valstī pilnvarots veterinārārsts.

2. Sarakstu ar spermas savākšanas centriem, kurus saskaņā ar šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem apstiprinājusi trešās valsts kompetentā iestāde, kura norādīta 7. pantā minētajā sarakstā, un no kuriem uz Kopienu var nosūtīt spermu, paziņo Komisijai.

Trešās valsts kompetentajai iestādei nekavējoties jāatsauc vai jāatceļ apstiprinājums spermas savākšanas centram, kas vairs neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un tūlīt jāinformē par to Komisija.

Komisija sniedz dalībvalstīm visus jaunos un atjauninātos sarakstus, ko tā saņēmusi no attiecīgās trešās valsts kompetentās iestādes atbilstoši šim punktam, un dara tos pieejamus sabiedrības informēšanai.

3. Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus šā panta vienādai piemērošanai.

▼B

9. pants

1. Sperma jāiegūst no dzīvniekiem, kuri vismaz trīs mēnešus tieši pirms to spermas ieguves ir atradušies 7. panta 1. punktā minētajā sarakstā iekļautas trešās valsts teritorijā.

2. Neierobežojot 7. panta 1. punktu un šā panta 1. punktu, dalībvalstis neļauj ievest spermu no sarakstā iekļautas trešās valsts, ja sperma neatbilst dzīvnieku veselības prasībām, kas noteiktas saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru spermas importam no attiecīgās valsts.

Pieņemot pirmajā daļā minētās prasības, ņem vērā:

a) veselības situāciju teritorijā, kur atrodas spermas ieguves centrs, īpaši attiecībā uz Starptautiskā epizootisko slimību biroja A sarakstā iekļautajām slimībām;

b) tā ganāmpulka veselības stāvokli, no kura iegūst spermu, ieskaitot testēšanas prasības;

c) donordzīvnieka veselības stāvokli un testēšanas prasības;

d) spermas testēšanas prasības.

3. Atsauces pamats dzīvnieku veselības prasību noteikšanai ir II nodaļā un atbilstīgos pielikumos noteiktie standarti. Saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru atsevišķos gadījumos drīkst pieņemt lēmumu par atkāpi no šīm prasībām, ja attiecīgā trešā valsts piedāvā līdzīgas garantijas attiecībā uz dzīvnieku veselību, kas ir vismaz līdzvērtīgas.

4. Piemēro 4. pantu.

10. pants

1. Dalībvalstis atļauj ievest spermu tikai tad, ja tiek iesniegts veselības sertifikāts, ko ir sastādījis un parakstījis valsts pilnvarots veterinārārsts trešā ieguves valstī.

▼B

Sertifikāts:

a) ir sastādāms vismaz vienā no galamērķa dalībvalsts oficiālajām valodām un vienā no tās dalībvalsts oficiālajām valodām, kurā veic 11. pantā paredzēto importa kontroli;

b) tā oriģināls ir pie spermas līdz galamērķim;

c) ir sastādāms uz vienas papīra lapas;

d) ir izsniedzams vienam saņēmējam.

2. Veselības sertifikātam ir jāatbilst paraugam, kas sastādīts saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

11. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai ikvienai spermas partijai, ko ieved Kopienas muitas teritorijā, veiktu pārbaudi pirms laišanas brīvā apgrozībā, vai arī lai to nodotu muitas procedūrai, un aizliedz spermas importu Kopienā, ja importa kontrolē, ko veic pie ievešanas, atklājas, ka:

— sperma nav no tādas trešās valsts teritorijas, kura iekļauta saskaņā ar 7. panta 1. punktu sastādītajā sarakstā,

— sperma nav no spermas ieguves centra, kas iekļauts 8. panta 1. punktā paredzētajā sarakstā,

— sperma ir no tādas trešās valsts teritorijas, no kuras aizliegts imports saskaņā ar 15. panta 2. punktu,

— veselības sertifikāts, kas ir līdzi spermai, neatbilst 10. pantā paredzētajiem nosacījumiem un nav noformēts saskaņā ar tiem.

Šo punktu neattiecina uz spermas partijām, kuras ieved Kopienas muitas teritorijā un nodod muitas tranzīta procedūrai, ko piemēro partijām, kuru galamērķis atrodas ārpus minētās teritorijas.

Tomēr to piemēro, ja muitas tranzītu atceļ pārvadājuma laikā caur Kopienas teritoriju.

2. Galamērķa dalībvalsts var veikt vajadzīgos pasākumus, tai skaitā uzglabāšanu karantīnā, ar noteikumu, ka tas neietekmē spermas dzīvotspēju, lai iegūtu drošu apstiprinājumu gadījumos, kad ir aizdomas par to, ka sperma ir inficēta ar patogēniem organismiem.

3. Ja spermas pieņemšana aizliegta, pamatojoties uz jebkuru no 1. un 2. punktā minētajiem iemesliem, un eksportētāja trešā valsts neatļauj spermas atpakaļ sūtīšanu 30 dienu laikā dziļi sasaldētas spermas gadījumā vai nekavējoties svaigas spermas gadījumā, galamērķa dalībvalsts kompetentā veterinārijas iestāde var likt to iznīcināt.

12. pants

Katrai spermas partijai, ko dalībvalsts atļāvusi ievest Kopienā, pamatojoties uz 11. panta 1. punktā minēto pārbaudi, līdzi jābūt sertifikāta oriģinālam vai tā apstiprinātai kopijai, ko abos gadījumos atbilstīgi izsniegusi kompetentā iestāde, kura bijusi atbildīga par pārbaudi, kas izdarīta saskaņā ar 11. pantu.

13. pants

Ja nolemj veikt iznīcināšanas pasākumus, ievērojot 11. panta 3. punktu, visi radušies izdevumi ir iekasējami no nosūtītāja, saņēmēja vai to pārstāvjiem, nesaņemot kompensāciju no valsts.

▼B

IV NODAĻA

Piesardzības un kontroles pasākumi

14. pants

Direktīvā 90/425/EEK paredzētie noteikumi attiecas jo īpaši uz pārbaudēm izcelsmes vietā un galamērķa dalībvalstī veicamo pārbaužu organizāciju un kontroli.

15. pants

1. Direktīvas 90/425/EEK 10. pantā paredzētie piesardzības pasākumi attiecas uz Kopienas iekšējo tirdzniecību.

▼M4

2. Direktīvā 97/78/EK izklāstītos noteikumus piemēro konkrēti dalībvalstu veikto pārbaužu organizācijai un turpmākajiem pasākumiem, kā arī drošības pasākumiem, kas piemērojami saskaņā ar minētās direktīvas 22. pantā minēto procedūru.

▼B

16. pants

1. Komisijas veterinārijas eksperti sadarbībā ar dalībvalstu un trešo valstu kompetentajām iestādēm drīkst veikt pārbaudes uz vietas, ciktāl tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienotu piemērošanu.

Ieguves valsts, kuras teritorijā notiek pārbaude, sniedz ekspertiem visu to pienākumu izpildei vajadzīgo palīdzību. Komisija informē ieguves valsti par pārbaužu rezultātiem.

Attiecīgā ieguves valsts veic jebkādus pasākumus, kuri varētu izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā šīs pārbaudes rezultātus. Ja ieguves valsts neveic šos pasākumus, Komisija var, pēc tam, kad situāciju ir izskatījusi Pastāvīgā veterinārijas komisija, izmantot 6. panta 2. punkta trešās daļas un 5. panta noteikumus.

2. Vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz 1. punkta pirmajā daļā minēto pārbaužu veikšanas biežumu un metodi, pieņem saskaņā ar 19. pantā paredzēto procedūru.

V NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

17. pants

Šīs direktīvas pielikumus groza saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru, lai pielāgotu tos tehnoloģijas sasniegumiem.

▼M3

18. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 ([1]) 58. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK ([2]) 5. un 7. pantu.

([1]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼M3

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

19. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā minētais termiņš ir 15 dienas.

▼B

20. pants

1. Šī direktīva neattiecas uz spermu, kas iegūta un apstrādāta dalībvalstī līdz 1991. gada 31. decembrim.

2. Līdz dienai, kad spēkā stājas lēmumi, kas pieņemti, ievērojot 8., 9. un 10. pantu, dalībvalstis spermas importam no trešām valstīm nepiemēro labvēlīgākus nosacījumus kā tie, ko paredz II nodaļa.

21. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 1991. gada 31. decembrim. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

22. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼M1

A PIELIKUMS

I NODAĻA

Spermas savākšanas centru apstiprināšanas nosacījumi

Savākšanas centriem:

1) jābūt pastāvīgā centra veterinārārsta uzraudzībā;

2) ir vajadzīgas vismaz:

   a) dzīvnieku novietnes, tostarp telpas to dzīvnieku izolācijai, kam B pielikuma II daļā aprakstītajos testos bijuši pozitīvi rezultāti vai kam novērojamas slimības klīniskās pazīmes;

   b) spermas savākšanas telpas, tostarp atsevišķa telpa iekārtu tīrīšanai, dezinfekcijai vai sterilizācijai;

   c) spermas apstrādes telpa, kas var atrasties citviet;

   d) spermas uzglabāšanas telpa, kas var atrasties citviet;

3) jābūt būvētiem tā, lai nebūtu iespējams kontakts ar mājlopiem ārpus centra, vai jābūt izolētiem;

4) jābūt būvētiem tā, lai dzīvnieku novietni un spermas savākšanas, apstrādes un uzglabāšanas iekārtas varētu viegli iztīrīt un dezinficēt;

5) jābūt projektētiem tā, ka dzīvnieku novietne ir fiziski atdalīta no spermas apstrādes telpas un tās abas ir atdalītas no spermas uzglabāšanas telpas.

II NODAĻA

Spermas savākšanas centru uzraudzības nosacījumi

Savākšanas centri:

1) jāuzrauga, lai tajos būtu tikai to sugu dzīvnieki, kuru sperma ir jāsavāc;

2) jāuzrauga, lai par visām cūkām centrā tiktu glabāta uzskaite, dokumenti vai elektroniskā uzskaite, kurā iekļautas ziņas par dzīvnieku šķirni, dzimšanas datumu un identitāti, kā arī par visām veiktajām slimību pārbaudēm un vakcinācijām – uzskaite, dokumenti vai elektroniskā uzskaite, kurā sniegta arī informācija no dokumentācijas par katra dzīvnieka saslimšanu/veselību;

3) regulāri, vismaz divreiz gadā, jāpārbauda valsts pilnvarotam veterinārārstam, šajā laikā veic pārbaudes attiecībā uz apstiprinājuma un uzraudzības nosacījumu izpildi;

4) jāuzrauga tā, lai tajos nevarētu iekļūt nepiederošas personas. Turklāt apmeklētājiem, kam atļauts uzturēties centrā, jāievēro centra veterinārārsta noteiktie nosacījumi;

5) centros jānodarbina tehniski kompetenti darbinieki, kas apmācīti dezinfekcijas un higiēnas procedūrās, kas saistītas ar slimības izplatīšanās ierobežošanu;

6) jāuzrauga tā, lai:

   a) tikai apstiprinātā centrā savāktu spermu apstrādātu un uzglabātu apstiprinātos centros tā, lai tā nesaskartos ar nevienu citu spermas sūtījumu;

   b) spermas savākšana, apstrāde un uzglabāšana notiktu tikai tādās telpās, kas tam paredzētas, un ļoti higiēniskos apstākļos;

   c) visus instrumentus, kas saskaras ar spermu vai donordzīvnieku savākšanas vai pārstrādes laikā, pirms lietošanas rūpīgi dezinficētu vai sterilizētu;

   d) spermas apstrādē izmantotus dzīvnieku izcelsmes produktus – tostarp piedevas vai atšķaidītājus – iegūtu no avotiem, kas nerada dzīvnieku veselības apdraudējumu vai pirms lietošanas ir tā apstrādāti, ka šāds apdraudējums ir novērsts;

   e) uzglabāšanas traukus un transportēšanas traukus pirms katras piepildīšanas rūpīgi dezinficētu vai sterilizētu;

   f) kriogēnās vielas, ko izmanto, nebūtu iepriekš lietotas citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem;

   g) katru spermas kolekciju neatkarīgi no tā, vai tā ir sadalīta atsevišķās devās, skaidri marķētu tā, ka var viegli noteikt spermas savākšanas dienu un šķirni un donordzīvnieka identitāti, kā arī centra nosaukumu un reģistrā-

▼M1

cijas numuru, pirms kura ir izcelsmes valsts nosaukums, vajadzības gadījumā atveidots ar kodu; marķējuma parametrus un formu nosaka saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

▼M1

B PIELIKUMS

I NODAĻA

Nosacījumi, ar kādiem dzīvniekus pieņem apstiprinātos spermas savākšanas centros

1. Visiem dzīvniekiem, ko pieņem spermas savākšanas centros, jābūt:

   a) vismaz 30 dienu karantīnas periodu pavadījušiem novietnē, ko īpaši šim mērķim apstiprinājusi dalībvalsts kompetentā iestāde un kur ievieto tikai dzīvniekus ar līdzvērtīgu veselības stāvokli;

   b) pirms ievietošanas a) apakšpunktā aprakstītajā karantīnas novietnē izraudzītiem no ganāmpulkiem vai saimniecībām:

      — kas saskaņā ar Starptautiskā Dzīvnieku veselības kodeksa 3.5.2.1. pantu ir brīvi no brucelozes,

      — kuros iepriekšējos 12 mēnešos nav bijis dzīvnieku, kas vakcinēti pret mutes un nagu sērgu,

      — kuros iepriekšējos 12 mēnešos nav konstatēti klīniski, seroloģiski vai virusoloģiski pierādījumi par Aujeski slimību,

      — kuri neatrodas ierobežotā rajonā, kas Kopienas tiesību aktu noteikumos noteikts mājas cūku slimības izplatīšanās dēļ.

      Dzīvnieki nedrīkst būt iepriekš turēti nevienā ganāmpulkā, kura stāvoklis ir sliktāks;

   c) pirms a) apakšpunktā noteiktā karantīnas perioda un 30 iepriekšējo dienu laikā saskaņā ar attiecīgajās direktīvās noteiktajiem standartiem izdarītiem šādiem testiem, kuru rezultāti ir negatīvi:

      — komplementa saistīšanās reakcija vai buferēts brucellu antigēna tests attiecībā uz brucelozi (no 2001. gada 1. janvāra buferētais brucellu antigēna tests ir vienīgais atļautais tests),

      — seruma neitralizācijas vai *ELISA* tests, kurā izmanto Aujeski slimības vīrusa antigēnus, cūkām, kas nav vakcinētas,

      — vai *ELISA* tests attiecībā uz Aujeski slimības c antigēniem cūkām, kas vakcinētas ar G1 ķīmisko vakcīnu,

      — *ELISA* tests vai seruma neitralizācijas tests attiecībā uz klasisko cūku mēri.

      Attiecībā uz brucelozi – ja dažiem dzīvniekiem analīžu rezultāti ir pozitīvi – dzīvnieki, kuriem analīžu rezultāti ir negatīvi, vienā un tajā pašā saimniecībā tiek pieņemti karantīnas novietnē pēc tam, kad apstiprināts, ka pozitīvo dzīvnieku izcelsmes ganāmpulki vai saimniecības ir brīvas no brucelozes.

      Kompetentā iestāde var dot atļauju karantīnas novietnē veikt šajā daļā minētos testus, ja rezultāti ir zināmi pirms a) apakšpunktā noteiktā 30 dienu karantīnas perioda;

   d) pēdējo 15 dienu laikā šā punkta a) apakšpunktā noteiktajā vismaz 30 dienu karantīnas periodā negatīviem rezultātiem šādos testos:

      — attiecībā uz brucelozi – komplementa saistīšanās reakcija vai buferēts brucellu antigēna tests (no 2001. gada 1. janvāra buferētais brucellu antigēna tests ir vienīgais atļautais tests),

      — seruma neitralizācijas vai *ELISA* tests, kurā izmanto Aujeski slimības vīrusa antigēnus, cūkām, kas nav vakcinētas, vai *ELISA* tests attiecībā uz Aujeski slimības G1 antigēniem cūkām, kuras vakcinētas ar G1 ķīmisko vakcīnu.

      Neierobežojot noteikumus, kas piemērojami gadījumos, kad diagnosticēta mutes un nagu sērga vai cita A saraksta slimība, ja kādā iepriekšminētajā testā ir pozitīvi rezultāti, dzīvnieks jāaizgādā prom no karantīnas novietnes. Attiecībā uz grupas karantīnu kompetentajai iestādei jāveic visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka palikušajiem dzīvniekiem ir apmierinošs veselības stāvoklis, pirms tos saskaņā ar šo pielikumu pieņem savākšanas centrā.

      Tomēr, ja dzīvniekiem ir pozitīvi brucelozes testu rezultāti, īsteno šādu protokolu:

▼M1

i) pozitīvajiem serumiem izdara seroaglutinācijas testu, kā arī iepriekš pirmajā ievilkumā minēto testu, ja tas nav izdarīts;

ii) pozitīvo dzīvnieku izcelsmes saimniecībās veic epidemioloģisko izpēti;

iii) paraugiem, kas paņemti no pozitīvajiem dzīvniekiem vairāk nekā septiņas dienas pēc pirmās paraugu ņemšanas, izdara otro testu sēriju (buferēts brucellu antigēna tests, seroaglutinācija, komplementa saistīšana).

Aizdomas par brucelozi apstiprina vai neapstiprina, ņemot izcelsmes saimniecībās veikto izpēti un divu testu sēriju rezultātu salīdzinājumu.

Ja aizdomas par brucelozi neapstiprina, dzīvniekus, kam pirmajā brucelozes testā bijuši negatīvi rezultāti, var ievest centrā. Dzīvniekus, kam vienā testā bijuši pozitīvi rezultāti, var pieņemt, ja rezultāti divās testu sērijās (buferēts brucellu antigēna tests, seroaglutinācija, komplementa saistīšana), kas izdarītas vismaz ar septiņu dienu starplaiku, bijuši negatīvi.

2. Visi testi jāizdara dalībvalsts apstiprinātā laboratorijā.

3. Dzīvniekus var pieņemt spermas savākšanas centrā tikai ar centra veterinārārsta atļauju. Dzīvnieku pārvietošana – gan ievešana centrā, gan izvešana no tā – jāreģistrē.

4. Neviens dzīvnieks, ko pieņem spermas savākšanas centrā, pieņemšanas dienā nedrīkst uzrādīt nekādas klīniskas slimības pazīmes; visiem dzīvniekiem, neierobežojot 5. punktu, jābūt tieši no 1. punkta a) apakšpunktā minētās karantīnas novietnes, kas nosūtīšanas dienā oficiāli atbilst šādiem nosacījumiem:

a) neatrodas ierobežotā rajonā, kas Kopienas tiesību aktu noteikumos noteikts mājas cūku slimības izplatīšanās dēļ;

b) ►M2 iepriekšējos 30 mēnešos tajās nav reģistrēti klīniski, pataloģiski vai seroloģiski pierādījumi par Aujeski slimību. ◄

5. Ja iepriekšjos 12 mēnešos izpildīti 4. punkta nosacījumi un izdarīti II nodaļā minētie regulārie testi, dzīvniekus bez karantīnas un testēšanas – ja pārvešana ir tieša – var pārvest no viena apstiprināta spermas savākšanas centra uz citu, kura sanitārais stāvoklis ir tāds pats. Attiecīgie dzīvnieki nedrīkst nonākt tiešā vai netiešā kontaktā ar pārnadžiem, kuru veselības stāvoklis ir sliktāks, un transportlīdzekļi pirms lietošanas jādezinficē.

6. Ja starp dalībvalstīm notiek tirdzniecība, dzīvniekiem ir klāt dzīvnieka veselības sertifikāts, kas atbilst Direktīvas 64/432/EEK F pielikuma 2. paraugā iekļautajam paraugam, transporta līdzekļu dezinfekcija ir apliecināta saskaņā ar C iedaļas 4. punktu kā viena no šādām papildu garantijām atbilstoši to statusam:

— dzīvnieki nāk tieši no spermas savākšanas centra, kas atbilst Direktīvai 90/429/EEK,

— dzīvnieki, kas nāk tieši no karantīnas novietnes un kas atbilst Direktīvas 90/429/EEK B pielikuma 1. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem, ar kādiem pieņem spermas savākšanas centrā,

— dzīvnieki, kas nāk tieši no saimniecības, kurā tiem piemērots pirmskarantīnas protokols, un kas atbilst Direktīvas 90/429/EEK B pielikuma I nodaļas 1. punkta b) apakšpunkta c) daļā un 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

II NODAĻA

Obligātie regulārie testi dzīvniekiem apstiprinātā spermas savākšanas centrā

1. Visiem dzīvniekiem apstiprinātā spermas savākšanas centrā jābūt izdarītiem šādiem testiem ar negatīviem rezultātiem:

a) seruma neitralizācijas vai *ELISA* tests, kurā izmanto Aujeski slimības vīrusa antigēnus, cūkām, kas nav vakcinētas, vai *ELISA* tests attiecībā uz Aujeski slimības G1 antigēniem cūkām, kuras vakcinētas ar G1 ķīmisko vakcīnu;

b) attiecībā uz brucelozi – komplementa saistīšanās reakcija vai buferēts brucellu antigēna tests (no 2001. gada 1. janvāra buferētais brucellu antigēna tests ir vienīgais atļautais tests);

c) *ELISA* tests vai seruma neitralizācijas tests attiecībā uz klasiskā cūku mēra antivielām.

▼M1

Testus veic vai nu

visiem dzīvniekiem, ko izved no centra, bet ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc pieņemšanas, ja vien tie nav izvesti no centra pirms šā laika. Paraugus var ņemt kautuvē

vai

ik pēc trim mēnešiem 25 % dzīvnieku centrā.

Tādā gadījumā centra veterinārārsts nodrošina, lai paņemtie paraugi būtu reprezentatīvi visiem dzīvniekiem centrā, jo īpaši attiecībā uz vecuma grupu un kuiļu novietni. Turklāt centra veterinārārsts nodrošina arī, lai visiem dzīvniekiem izdarītu testus vismaz vienreiz laikā, kamēr tie ir centrā, un vismaz ik pēc 12 mēnešiem, ja tie ir centrā ilgāk nekā gadu.

2. Visi testi jāizdara dalībvalsts apstiprinātā laboratorijā.

3. Ja kādā iepriekšminētajā testā rezultāts ir pozitīvs, dzīvnieks jāizolē un ar spermu, kas no tā savākta pēc pēdējā negatīvā testa, nedrīkst notikt Kopienas iekšējā tirdzniecība.

Sperma, kas savākta no katra dzīvnieka centrā no dienas, kad dzīvniekam izdarīts pēdējais tests, kura rezultāts bijis negatīvs, jāglabā atsevišķā noliktavā un ar to nedrīkst notikt Kopienas iekšējā tirdzniecība, līdz atjauno centra sanitāro stāvokli.

▼M1

C PIELIKUMS

Nosacījumi, kas jāizpilda, lai ar apstiprinātos centros savāktu spermu varētu notikt Kopienas iekšējā tirdzniecība

1. Spermai jābūt no dzīvniekiem:

   a) kam spermas savākšanas dienā nav konstatējamas slimības klīniskās pazīmes;

   b) kas nav vakcinēti pret mutes un nagu sērgu;

   c) kas atbilst B pielikuma I nodaļas prasībām;

   d) kas nav pielaisti cūkām aplecināšanai;

   e) kas turēti spermas savākšanas centros, kuri neatrodas ierobežotā rajonā, kas noteikts to Kopienas tiesību aktu noteikumos, kuri attiecas uz lipīgām mājas cūku slimībām;

   f) kas turēti spermas savākšanas centros, kuri 30 dienu periodā tieši pirms spermas savākšanas bijuši brīvi no Aujeski slimības.

2. Pie spermas pēc galīgās atšķaidīšanas vai pie atšķaidītāja jāpievieno iedarbīga antibiotiku kombinācija, jo īpaši pret letospīrām un mikoplazmām. Saldētai spermai antibiotikas jāpievieno, pirms spermas sasaldēšanas.

   Kombinācijai jābūt tikpat iedarbīgai kā šādiem atšķaidījumiem:

   ne mazāk kā: 500 µg streptomicīna uz ml galīgā atšķaidījuma,
   500 IU penicilīna uz ml galīgā atšķaidījuma,
   150 µg linkomicīna uz ml galīgā atšķaidījuma,
   300 µg spektinomicīna uz ml galīgā atšķaidījuma.

   Tūlīt pēc antibiotiku pievienošanas atšķaidītā sperma jātur vismaz 15 °C temperatūrā ne mazāk kā 45 minūtes.

3. Sperma Kopienas iekšējai tirdzniecībai:

   a) pirms nosūtīšanas jāuzglabā, kā noteikts A pielikuma I un II nodaļā;

   b) jātransportē uz galamērķa dalībvalsti traukos, kas pirms lietošanas iztīrīti un dezinficēti vai sterilizēti un kas pirms nosūtīšanas no apstiprinātām uzglabāšanas telpām noslēgti.

4. Ja dalībvalsts teritorija vai reģions saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 10. pantu atzīts par brīvu no Aujeski slimības, dalībvalsts var atteikt minētajā teritorijā vai reģionā ievest spermu no savākšanas centriem, kuros pieņem kuiļus, kas vakcinēti pret Aujeski slimību.

▼B

D PIELIKUMS

1. Nosūtītājs (nosaukums un pilna adrese)	**VESELĪBAS SERTIFIKĀTS** Nr. ORIĢINĀLS 2. Ieguves dalībvalsts
3. Saņēmējs (nosaukums un pilna adrese)	4. Kompetentā iestāde
Piezīmes (a) Katrai spermas partijai ir jāizsniedz atsevišķs sertifikāts (b) Šā sertifikāta oriģinālam jāpavada partija līdz galamērķa vietai	5. Kompetenta vietējā iestāde
6. Iekraušanas vieta	7. un spermas ieguves centra adrese
8. Pārvadāšanas līdzekļi	
9. Galamērķa vieta un dalībvalsts	10. Spermas ieguves centra reģistrācijas numurs
11. Spermas tvertņu marķējuma kods	

12. Spermas identifikācija

(a) Devu skaits	(b) Ieguves datums(-i)	(c) Šķirne
(d) Donordzīvnieka identifikācija		

13. Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka:

(a) iepriekš aprakstītā sperma ir iegūta, apstrādāta un uzglabāta, ievērojot nosacījumus, kas atbilst Direktīvā 90/429/EEK noteiktajiem standartiem;

(b) iepriekš aprakstītā sperma ir iegūta no kuiļiem:

(i) ieguves centrā, kurā atrodas tikai dzīvnieki, kuri nav vakcinēti pret Aujeski slimību un kuriem ir bijusi negatīva reakcija uz seruma neitralizācijas testu vai uz ELISA testu Aujeski slimībai saskaņā ar Direktīvas 90/429/EEK noteikumiem (1),

vai

(ii) centrā, kurā daži vai visi kuiļi ir vakcinēti pret Aujeski slimību, lietojot GI inaktivēto vakcīnu; šādi kuiļi ir bijuši seronegatīvi attiecībā uz Aujeski slimību pirms vakcinācijas un trīs nedēļas vēlāk tiem veikta turpmāka seroloģiskā izmeklēšana, kurā nav konstatēta slimības vīrusa izraisītu antivielu klātbūtne, un tādā gadījumā katras partijas spermai ir veikts vīrusu izolācijas tests Aujeski slimībai ..... laboratorijā (2), un reakcija bijusi negatīva (1);

(c) iepriekš aprakstītā sperma uz iekraušanas vietu nosūtīta aizzīmogotos konteineros, ievērojot nosacījumus, kas atbilst Direktīvas 90/429/EEK noteikumiem.

Zīmogs

Sastādīts ....., ...

Paraksts .....

Vārds un kvalifikācija (ar drukātiem burtiem) .....

.....

.....

(1) Svītrot, ja kādu no i) vai ii) punktiem nepiemēro.

(2) Laboratorijas nosaukums, ko precizē saskaņā ar Direktīvas 90/429/EEK 4. panta 1. punktu.